

Ta gọi là thuật sĩ

Chương 373 : Chương 373

Thứ nhất cuốn thứ hai trăm hai mươi chương lên vào

ps:

[cảm tạ '~ξ □□ sự tùy duyên !' 'Nhất Tuyến thiên' thật to khỏe khái đánh thưởng.]

“Này khẳng định là cái ẩn long trạch.”

Dương Huyền nghĩa ngón tay đốc đốc đốt bàn công tác thượng thủ chế sơ đồ phác thảo, thập phần xác định nói.

Cái gọi là ẩn long trạch chính là bởi vì nào đó nguyên nhân, hội không ngừng hội tụ đại lượng phong thủy số mệnh địa phương, loại này tình hình nếu xuất hiện tại dã ngoại, bình thường đều là có vẻ tốt âm trạch huyết, lại hoặc là âm trầm hiểm ác nơi, nhưng là ở thành thị trung cũng sẽ ngẫu nhiên xuất hiện như vậy kỳ quái địa phương.

Rất nhiều thành thị truyền thuyết quỷ trạch, quỷ ốc kỳ thật đều là ẩn long trạch, ẩn long trạch đối với người thường mà nói tuyệt đối là cái hiểm , ác , nhưng là đối thuật sĩ mà nói, ẩn long trạch đều là bảo , ở ẩn long trạch kiến trận lập cục, có thể thu được làm ít công to chi hiệu, chẳng qua, người bình thường là tiêu thụ không dậy nổi như vậy nước cuộn trào phong thủy số mệnh , cho dù là thuật sĩ, chỉ sợ cũng không dám đại ý.

Đại đa số tình huống hạ, ẩn long trạch sẽ bị mở làm một cái tu hành cùng dưỡng khí nơi, mà không phải làm nơi ở sử dụng.

Tê phượng lộ một trăm hai mươi mốt hào này khối không thể nghi ngờ là cái ẩn long trạch, nhưng lại là cái điển hình tụ âm ẩn long trạch, theo chung quanh hàng năm ướt át bề mặt có thể chứng thật điểm ấy, hơn nữa dùng la canh quan sát, cùng với chính mình cảm giác, Dương Huyền nghĩa trăm phần trăm khẳng định, này khối diện tích không nhỏ địa phương chính là một cái ẩn long trạch.

Phương Thạch nắm bắt cảm không ra tiếng, yên lặng suy tư về cái gì, ánh mắt có vẻ có chút tan rã.

Dương Huyền nghĩa kỳ quái nhìn Phương Thạch liếc mắt một cái, không rõ hẳn suy nghĩ cái gì, nhưng là Dương Huyền nghĩa cũng không có đi quấy rầy Phương Thạch tự hỏi, mà là thân thủ bung lên một bên ly trà, nhẹ nhàng nhấp một ngụm.

“Nơi đó có nhân trụ. Dương lão, nhưng lại là buổi tối.”

Phương Thạch bỗng nhiên mở miệng, thanh âm trầm thấp, tựa hồ là lầm bầm lâu bầu. Dương Huyền nghĩa ngẩn ra, lập tức hiểu được lại đây, nhưng là lập tức, hẳn lại lầm vào lớn hơn nửa hoang mang giữa.

“Tự âm ẩn long trạch, trong đó có nhân gác đêm. Nói như vậy... Bên trong trận cục đã muốn bố trí tốt lắm, lại có lẽ, hẳn ở chỗ ở làm đặc thù xử lý?”

“Vấn đề căn bản ở chỗ tiểu chấn uy vì cái gì yếu làm như vậy? Hẳn không có khả năng trước biết chính mình yếu cùng Hạ Vũ hân ước chiến, cho nên, ngài nói kia địa phương nguyên bản là muốn làm cái gì?”

“Tự nhiên là lỗ nhỏ thiên ...

”

“Nhưng là, nếu đã muốn bố trí tốt lắm trận cục, vì sao vẫn là kia phó rách nát bộ dáng. Vì cái gì không đem kiến trúc tạo hảo?”

“Có lẽ, bọn họ còn không có hoàn toàn thiết kế hảo, hiện tại bố trí tốt trận cục chính là lâm thời tính ...”

“Vì đối phó Hạ Vũ hân?”

“Này...”

Dương Huyền nghĩa không có cách nào khác trả lời, bởi vì khắp nơi đều lộ ra mâu thuẫn, không có cách nào khác tự bào chữa, bất quá, vấn đề này trọng yếu sao?

“Tiểu Phương. Hiện tại vấn đề là ước chiến đã muốn không thể sửa đổi, dựa theo Hạ Vũ hân cách nói, là trận cục chiến, nàng chỉ cần đem trận cục đánh vỡ cho dù là thành công, về phần tiểu chấn uy ở nơi nào lộng cái gì mê hoặc căn bản là không trọng yếu.”

Phương Thạch cười khổ lắc đầu: “Chỉ sợ không đơn giản như vậy a! Nếu tiểu chấn uy nguyên bản tại kia ẩn long trạch chính là có khác tính, nay chẳng qua là mượn hoa hiến Phật đem ước chiến định ở trong này, như vậy này trận cục môn quy, độ dày đều khả năng xa xa siêu chúng ta tưởng tượng, chúng ta căn bản là không biết này ẩn long trạch bọn họ đã muốn thao tác bao lâu? Cũng không biết bọn họ ở bên trong bố trí cái gì nguy hiểm trận cục, Hạ Vũ hân thân mình cũng không tất liền so với tiểu chấn uy cường, này đó nhân tố thêm cùng một chỗ. Hạ Vũ hân kết cục chỉ sợ cũng nguy hiểm.”

“Hắn là không thể nào, nhiều nhất chịu chút đau khổ thôi, dù sao tiểu chấn uy cùng nàng vẫn là có chút hương khói duyên, bao nhiêu cũng muốn cấp chút mặt mũi, tiểu chấn uy xuất thân núi Thanh Thành, tự nhiên rõ ràng núi Thanh Thành năng lực, nói vậy cũng sẽ không làm được quá mức.”

Phương Thạch nhíu nhíu mày: “Ta nhớ rõ Hạ Vũ hân nói qua, tiểu chấn uy mục tiêu là thủ núi Thanh Thành mà đại chi. Người như vậy thất thủ đem núi Thanh Thành xuất sắc nhất đệ tử làm hồng tựa hồ cũng là tình lý bên trong đi.”

Dương Huyền nghĩa sợ run một chút, tuy rằng hắn không lớn tán thành Phương Thạch đoán, nhưng là cũng không thể nói xong toàn không có khả năng.

Dương Huyền nghĩa cười cười trêu chọc nói: “Ngươi là không phải có chút quan tâm sẽ bị loạn a!”

“Ách... Có sao? Ta chỉ là ở trần thuật một loại khả năng tính thôi, hơn nữa. Nếu trận cục rất nguy hiểm, phá cục thời điểm vị tất không có nguy hiểm, chỉ cần tiểu chấn uy cái gì cũng không làm, hoặc là tối nay làm, có thể làm cho Hạ Vũ hân lâm vào tử.”

Dương Huyền nghĩa thu hồi trên mặt tươi cười, nghiêm nghị gật đầu, loại này khả năng tính quả thật tồn tại, đặc biệt ở ẩn long trạch lý, nếu đối phương bố trí một cái liên lụy thật lớn trận cục, muốn phá cục là muốn gánh vác khởi thay đổi phong thủy số mệnh thậm chí cho xoay nhân quả phản phệ, một cái không tốt, đã đánh mất mạng nhỏ có lẽ vị tất, nhưng là trọng thương Nguyên Thần còn lại là vô cùng có khả năng, như vậy xem ra, Phương Thạch lo lắng nhưng thật ra tuyệt không có vẻ dư thừa.

“Kia làm sao bây giờ? Muốn hay không nhắc nhở một chút Vũ Hân?”

“Ngài cấp nàng đề cái tỉnh đi, bất quá ta cảm thấy chính nàng cũng có thể nhìn đến này khả năng tính, có lẽ ngay từ đầu nàng liền hiểu được có loại này nguy hiểm, nhưng là nàng hiện tại lại không hề lùi bước ý tứ a!”

“Ha ha... Vũ Hân này nha đầu tuy rằng thực thông minh, nhưng là cũng thực cố chấp, là cái nhận thức chuẩn sự tình sẽ làm được để tính tình, điểm ấy với người có chút giống.”

“Ta mới không phải, ta thực chú ý phương thức phương pháp hảo không tốt, chống chọi chuyện tình ta cho tới bây giờ cũng không làm!”

“Điều này cũng đúng, nên người có chút kẻ dối trá sao?”

“Thiệt!”

“Người chính là thiếu điểm người trẻ tuổi kia sơi dững cảm tiến tới bốc đồng, nhưng là Vũ Hân kia nha đầu cũng không thiếu, đối làm là người, phỏng chừng người hội trực tiếp tìm tới tiểu chấn uy hạ độ thủ đi? Khả nàng lại cố tình yếu đường đường chính chính đánh bại tiểu chấn uy.”

“Nàng đó là yếu duy hộ núi Thanh Thành mặt mũi được không!”

“Chẳng lẽ người cảm thấy này cùng nàng chính trực tính cách không có vấn đề gì?”

Phương Thạch giơ lên thủ làm cái đầu hàng động tác: “Được rồi, ngài nói rất đúng, vấn đề là hiện tại thoát nhìn kia ẩn long trạch chính là cái hố to, nhất đồ thiết tường, ngài cảm thấy dựa vào Hạ Vũ hân chính trực cùng dũng khí, có thể thuận lợi xông qua đi?”

Dương Huyền nghĩa sắc mặt ngưng trọng lắc đầu: “Hiển nhiên là không được, cho nên, người phải phải giúp nàng!”

Phương Thạch thở dài: “Ta đương nhiên hội giúp nàng, mặc kệ như thế nào, nàng cũng tạm thời xem như ta bằng hữu.”

“Tạm thời xem như?”

“Ngang... Xem như... Ngài đừng như vậy nhìn ta, chỉ sợ nàng cũng là nghĩ như vậy, chúng ta càng như là ‘Đạo hữu’ quan hệ.”

Dương Huyền nghĩa bật cười: “Tử đạo hữu bất tử bần đạo ‘Đạo hữu’?”

“Ngài yếu như vậy lý giải ta cũng không có biện pháp. Ta cảm thấy chính là cho nhau luận bàn trao đổi đạo hữu, về phần bằng hữu phương diện, chúng ta cũng không có gì có thể nói thượng là bằng hữu hành vi.”

“Được rồi, tùy người nghĩ như thế nào, dù sao người đã muốn quyết định giúp nàng, đúng không?”

“Đối, vấn đề là hiện tại nên như thế nào bang, tiểu chấn uy nếu là bị ta đả bại. Hắn còn đuổi theo thực tiễn hắn hứa hẹn sao? Ta xem hắn phải cũng bị Hạ Vũ hân đả bại mới được, còn có, này thiết bản rốt cuộc là như thế nào cấu tạo? Không biết rõ ràng này, chúng ta lại nên như thế nào giúp nàng đâu?”

“Người là tướng...”

“Lại đi một lần, lần này cần lên vào đi vào.”

Dương Huyền nghĩa chậm rãi lắc đầu: “Rất mạo hiểm, hơn nữa người tối

hôm qua cũng thấy , kia địa phương có thể nói là thủ bị sâm nghiêm. Thế nhưng ngay cả hồng ngoại nhiếp tượng ky đều có.”

“Kia ngài nói còn có cái gì biện pháp? Nga, đúng rồi, hoặc là Hạ Vũ hân đã ở đánh này bàn tính đâu, chẳng lẽ ngài có thể ngăn cản nàng? Vừa lúc ta đi cấp nàng bang cái mang, hành sự tùy theo hoàn cảnh đi.”

Dương Huyền nghĩa không ra tiếng , sau một lúc lâu mới yên lặng gật gật đầu.

.....

Phương Thạch đêm nay càng thêm cẩn thận, hẳn cùng Dương Huyền nghĩa lần này không có lái xe tiến vào phượng tê lộ. Mà là đem xe theo phương bắc đường cao tốc nhiều đi, sau đó theo ngọc điện trấn phương bắc tân khu công nghiệp xuất khẩu xuống dưới, nơi này đến tê phượng lộ còn cách một tòa núi hoang, thẳng tắp khoảng cách vượt qua hai km.

Phương Thạch làm nguyên vẹn chuẩn bị, làm cho Dương Huyền nghĩa ở chỗ này chờ chính mình, mà hẳn tắc yếu thừa dịp bóng đêm vượt qua chỗ ngồi này núi hoang, đi bộ tiến vào kia sở ẩn long trạch.

Lên núi thời điểm Phương Thạch còn có thể đánh bắt tay vào làm điện, bằng thành này địa phương cũng sẽ không có cái gì Cao Sơn, chính là này núi hoang thượng không có câu lộ, đi đứng lên có chút phiền phức. May mắn Phương Thạch là luyện công phu, nhưng thật ra nan không được hẳn. Một giờ tả hữu, hẳn liền thượng đến đỉnh núi, dùng chỉ bắc châm nhận một chút phương hướng, Phương Thạch bắt đầu xuống núi.

Này một mặt đã muốn là đối diện kia tòa ẩn long trạch , cho nên, Phương Thạch không dám khai đèn pin , chỉ có thể mượn dùng một chút ánh mặt trời. Chính là ở trong rừng cây ánh sáng vẫn là quá mờ , Phương Thạch không thể không dùng ngự quỷ thuật đến quan sát địa hình, phòng ngừa chính mình nhất té ngã tài xuống núi đi, kia đã có thể dọa người đầu lớn.

Bằng thành sơn thượng không có mãnh thú. Thậm chí ngay cả dã thú đều hiếm thấy, ngẫu nhiên có thể nhìn đến cái xuyên sơn giáp cho dù là Đại cái dã thú , càng nhiều còn lại là con chuột cùng xà, Phương Thạch

cẩn thận tìm kiếm thích hợp đường nhỏ xuống núi, đồng thời cũng muốn tránh đi bụi cỏ trung vô giả, vạn nhất cấp rắn cắn một chút, kia cũng là thực không xong chuyện tình.

Tục ngữ nói lên núi dễ dàng xuống núi nan, ban đêm lại như thế, làm Phương Thạch thở hổn hển theo sơn cao thấp đến khi, đã muốn là hai cái giờ sau, nâng thủ nhìn nhìn đồng hồ, đã muốn ban đêm lý mười điểm bán hơn.

Phương Thạch cũng không sốt ruột, bây giờ còn không phải thích hợp xâm nhập thời gian, nói vậy Hạ Vũ hân cũng sẽ không ở phía sau động thủ, Phương Thạch tìm cái khô mát địa phương, ở trên cỏ ngồi xếp bằng tọa hạ, bắt đầu tiến hành một lần khâu vá thuật.

Vận hành hai cái chu thiên, Phương Thạch lại mở to mắt, nhìn về phía xa xa phòng ốc, ngọn đèn đã muốn trở nên rất thưa thớt, kia tòa bị vây tường vây sân cũng đã muốn lâm vào thâm trầm trong bóng tối.

Phương Thạch đứng dậy, dùng sức thân cái lười thắt lưng, sửa sang lại một chút trên người trang bị, chậm rãi hướng về tường vây đi đến.

“Xem xét thuật!”

‘Kinh vân phù, hiệu quả, tổn hại hội phát ra quy mô nhỏ hơi thở bùng nổ, phạm vi hai trăm thước, tài liệu: Hoàng giấy, chu sa, kinh hồn thảo, cấp huyết.’

Phương Thạch hai chân chế trụ đầu tường, thân thể đổi chiều xuống dưới, thân thủ nắm bắt tường biên tế thẳng thượng hé ra kinh vân phù cẩn thận nghiên cứu một hồi, nếu không phải sợ bị nhân phát hiện, hẳn rất muốn đem điều này mật phù trộm đi, hoặc là chiếu Trương tướng cũng có thể a!

Này bùa có đôi khi so với hồng ngoại nhiếp tượng đầu hoàn hảo dùng, đen tuyến ban đêm, một cái không cẩn thận sẽ đụng tới sợi tơ xả đoạn kinh vân phù, sau đó, xâm nhập hành động liền hoàn toàn bại lộ.

Về phần góc tường thượng hồng ngoại nhiếp tượng đầu, Phương Thạch cầm một mảnh lá cây trực tiếp cấp chặn, đợi lát nữa một trận gió thổi

qua, lá cây sẽ hạ xuống đi, trên thực tế, hồng ngoại nhiếp tượng đầu ở trong đêm tối biểu hiện hình ảnh vốn chính là đen ngòm .

Về phần hồng ngoại tuyến tương di báo nguy khí đều trang ở vật kiến trúc chỗ rẽ phụ cận, tường biên không có, đối phó cái kia này nọ, chỉ cần động tác chậm một chút là đến nơi.

Phương Thạch chế trụ trên tường chuyên phòng, rất nhỏ tâm dùng sức, thân thể đổ cuốn xuống dưới, theo tinh tế sợi tơ thượng nhiều quá, nhẹ rơi trên mặt đất thượng, Phương Thạch không có tiếp tục động tác, mà là ngồi xổm thượng cẩn thận quan sát đến chung quanh hoàn cảnh, tận lực đem mỗi một cái chi tiết đều chặt chẽ nhớ kỹ.

LINK Truyện:

Ta gọi là thuật sĩ

<https://truyenhayhoan.com/doc-truyen/ta-goi-la-thuat-si-885521.html>

LINK Chương này:

Chương 373 <https://truyenhayhoan.com/doc-truyen/ta-goi-la-thuat-si-885521/chuong-373.html>